

De boodschap van redding door het water van de Jordaan

ds. J. IJsselstein – 2 Koningen 5:1-15

Liturgie dienst

Psalm 48:1

Psalm 119:1

Lezen 2 Koningen 5:1-15

Psalm 51:1,3, (4)

Psalm 49:3

Psalm 68:7

Gemeente, de preek van vanmorgen gaat over de geschiedenis die ons is voorgelezen, over de geschiedenis van het dienstmeisje van de Naäman. Het is een klein meisje, ze neemt in de Bijbel maar de kleine plek in, maar dat neemt niet weg dat ze tegelijkertijd, klein als ze was, boodschapster was van Gods genade.

Het thema van de preek is dan ook: de boodschap van redding door (zo blijkt uit het vervolg) het water van de Jordaan.

De boodschap van redding door het water van de Jordaan

Er zijn vier aandachtspunten. We letten op:

- 1. De man die de boodschap krijgt**
- 2. Het meisje dat de boodschap brengt**
- 3. Die boodschap aanvankelijk niet begrepen wordt**
- 4. Die boodschap uiteindelijk toch gehoord wordt**

Als eerste dus:

1. De man die de boodschap krijgt

Want we lezen in 2 Koningen 5:1: *Naäman nu, de krijgsoverste van den koning van Syrië, was een groot man voor het aangezicht zijns heren, en van hoog aanzien; want door hem had de HEERE de Syriërs verlossing gegeven; zo was deze man een strijdbaar held, doch melaats.*

Zes dingen lezen we over *de man die boodschap krijgt*.

In de eerste plaats was hij *krijgsoverste*, generaal van het Syrische leger.

In de tweede plaats was hij een *groot man* voor het aangezicht van zijn heer, groot in de ogen van zijn meester.

In de derde plaats was hij *hoog van aanzien*.

In de vierde plaats van zijn *militair succesvol*, want door hem had de HEERE de Syriërs verlossing gegeven.

In de vijfde plaats was hij van karakter een *strijdbaar held*.

Maar..., één grote, donkere wolk is er aan de horizon: hij was *melaats*.

Zoals ons doopformulier ook begint: wij en onze kinderen... Onze kinderen..., wat zijn ze toch lief, wat zijn ze toch mooi, wat zijn ze toch om van te genieten, je ziet aan hun

maniertjes van doen als ouders en grootouders al hoe succesvol ze in de toekomst zullen worden...

Maar..., daar recht boven één grote donkere wolk: ze zijn met ons in zonden ontvangen en geboren, kinderen des toorns.

Gods Woord, de Bijbel is goudeerlijk. De Bijbel plaatst ons niet op een voetstuk, zoals wij dat doen, de Bijbel noemt ons niet goedwillend en vroom, zoals wij dat denken, maar zegt goudeerlijk: wij zijn zondig, corrupt en verloren, geestelijk melaats.

Zoals Paulus zegt in Efeze 2: *dood door de misdaden en de zonden* (Efeze 2:1).

Zoals diezelfde apostel zegt in Romeinen 3: *er is niemand rechtvaardig, zelfs niet één* (10-11). Zoals staat in Johannes 3:36: de toorn van God rust van nature op ons.

Nee, stop! Zeg nu niet direct: 'ziet u wel, ik ben onmachtig en verloren, en daar kan ik ook niets aan doen. Zo ben ik nu eenmaal.'

Ik zeg u: we zijn onmachtig en verloren, maar het is *onze eigen schuld*.

En het is nog erger. Paulus zegt in Kolossenzen 1: wij zijn van nature *vijanden* door het verstand in de boze werken (Kolossenzen 1:21)!

Kortom: melaats, ja, erger dan melaats!

Melaatsheid was een ziekte, die mensen onrein maakte.

Je hoefde er, jongens en meisjes, niet mee naar de *dokter*. Want er was toch niets aan te doen.

We hoeven met ons en onze kinderen, met onze geestelijke kwaal, niet naar de dokter.

Die kan er toch niets aan doen.

Met deze kwaal moest je destijds in Israël naar de *hogepriester*. En dat is nog steeds zo!

Maar *die* hogepriester, die stelde alleen maar vast hoe erg het was. Maar verder was er, ook voor hem, geen genezen aan. Alleen door een wonder kon melaatsheid genezen worden.

Melaatsheid maakte onrein, sloot mensen buiten. Het sloot mensen buiten de gemeenschap van andere mensen, maar vooral ook buiten de dienst van de tabernakel of de tempel. Het was een ernstige, besmettelijke, uiteindelijk dodelijke ziekte, door mensenhanden niet te genezen.

Gemeente, de ziekte van Naäman is beeld van de dodelijke kwaal van ons en onze kinderen: we zijn geestelijk melaats, ja, erger dan melaats!

Want door onze diepe val in Adam in het paradijs, hebben we niet een arm of been gebroken, maar we zijn letterlijk *dood* gevallen, gevallen in de diepte van de geestelijke dood! En daardoor zijn we niet alleen onbekwaam geworden tot enig geestelijk goed en geneigd tot alle kwaad, maar vooral ook: we zijn vijanden geworden, opstandig en vijandig tegenover God!

Niet te genezen door mensenhanden. Sterker nog: ik *wil niet* genezen worden.

Lieve vrienden, praat dit niet na! Zeg dit niet om te laten zien hoe rechtzinnig u bent.

Want ik zeg u, iedereen die dit nazegt en die dit nog nooit zelf voor de Heere doorleefd

heeft, die *is* niet rechtzinnig, maar vijandig, die *is* geen vriend, maar een vijand van de waarheid: dood en ten dode opgeschreven!

Naäman, dat zijn wij.

Maar..., in dat huis van Naäman is door Gods bijzondere leiding een jong meisje gekomen. En op haar letten we in ons tweede aandachtspunt:

2. Het meisje dat de boodschap brengt

Haar ouders waren ongetwijfeld heel gelukkig met haar. Tot op de dag, dat er Syrische rebellen, Syrische benden invielen in Israël. Ze gingen van huis tot huis...

Sommige mensen hebben ze misschien wel gedood (wie weet leven de vader en moeder van dit meisje niet eens meer), andere mensen hebben ze meegenomen. Zo ook dit jonge meisje.

Het laat ons zien, ouders: ons kind, onze kinderen zijn geleend. We mogen ze voor een tijdje hebben, voor een paar maanden, een paar jaar of iets langer, en dan moeten we ze teruggeven aan de Heere. En dan moeten we verantwoording afleggen voor wat we met dat kostbare geleende bezit hebben gedaan.

Dan zal de Heere zeggen: ‘u hebt ooit bij uw doop een eed afgelegd, beloofd om uw kind, om uw kinderen op te voeden in de vreze des Heeren. Wat hebt u met ze gedaan?’

Leef, ouders, in het perspectief van dat komende gericht! Want voordat u het weet, kunt u uw kind of kinderen kwijt zijn, zoals deze ouders hun kind kwijt zijn. Maar gelukkig, het leeft nog wel.

Dit jonge meisje is gelukkig niet gedood. Ze is meegenomen, ze is ongetwijfeld gebracht naar de markt in Damascus en daar als slavin verkocht aan het gezin van generaal Naäman. Een dochttertje van Abraham wordt een dienstmeisje, een slavin in een heidens gezin.

Wonderlijk zijn Gods wegen. Misschien zijn haar ouders in paniek en vertwijfeling achtergebleven, niets wetend van Gods voornemen en plan.

Dit was Gods plan: Onverwachts gaat het Evangelie internationaal. *Ik heb*, zegt de Heere, *nog andere schapen die van het huis van Israël niet zijn, deze moet Ik ook toebrengen* (Johannes 10:16). Dit jonge meisje gaat als een kleine zendeling op pad. Zonder haar zou Naäman nooit genezen zijn.

Wat schittert hier Gods eenzijdige, opzoekende liefde, wat schittert hier eeuwig, verkiezend welbehagen. God brengt Zijn schapen toe, eenlingen, verkoren eenlingen, soms door moeilijke wegen en grote offers van anderen.

Hij kent de God van Israël niet, hij zoekt Hem niet, hij leeft ver bij Hem vandaan, hij is een vreemdeling van de verbonden der belofte, leeft zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar de Heere Zelf zoekt hem op en vindt hem. Niet in Israël, maar ver daarvandaan, in Syrië. Later zegt de Heere Jezus: *En er waren vele melaatsen in Israël, ten tijde van de profeet Elisa; en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman, de Syriër* (Lukas 4:27).

Kennelijk heeft het meisje, door trouw en bescheidenheid, in het gezin van Naäman na verloop van tijd het nodige vertrouwen gewonnen.

Kennelijk heeft de vrouw van Naäman het meisje zelf ook in vertrouwen genomen. Maar verder weten we eigenlijk niet zoveel van haar, behalve dat wat staat in vers 3: *Zij zeide tot haar vrouw: Och, of mijn heer ware voor het aangezicht van de profeet, die te Samaria is, dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen.*

Was dit meisje nog zoals het geboren was, dan had ze *dit* niet gezegd. Want Paulus zegt: we zijn *van nature hatelijk en elkander hatende* (Titus 3:3).

Het zou 'natuurlijk' geweest zijn als dit meisje haar heer diep had gehaat. Maar, het valt op: ze heeft diep medelijden met hem en gunt hem leven, leven door het ingrijpen, leven door de macht van de God van Israël.

Lange tijd is haar hart, haar binnenste, haar verhouding tot de levende God achter een sluier van voorzichtig zwijgen verborgen gebleven. Maar nu zoekt het vuur van haar verlangen, van haar medelijden en van haar kinderlijke geloof een uitweg.

Gemeente, dit *meisje* maakt ons beschaamd.

Dit meisje maakt ons beschaamd, want wat is zij een voorbeeld voor ons in het buigen onder de moeilijke weg van Gods voorzienigheid. Hoeveel kost het *ons* om te buigen onder de weg van de Heere? Als Gods weg met u of met uw kinderen anders gaat dan gehoopt en verwacht, wacht u dan voor opstand, voor verzet en gemopper. En geef ondanks alles, ook voor het oog en oor van anderen, een goed getuigenis van de Heere. En wat is dit meisje (in de tweede plaats) een voorbeeld ook voor jullie, jongelui. Zie je hoe dit meisje, in deze kwetsbare omstandigheden, toch haar gelegenheid gebruikt om iets goeds van de Heere te zeggen? Iets goeds van de Heere en tegelijkertijd vol van medelijden met haar baas?

En wat een les ligt er in wat *Naäman en zijn vrouw* doen. Ze luisteren. Ze geven acht op de dingen die zij zegt, zoals Lydia *acht gaf op het Woord, dat door Paulus gesproken werd* (Handelingen 16:14).

Deze kleine, onbeduidende dienaars van God, wordt door deze heidense man en vrouw niet veracht. Zij verachten haar woorden en boodschap niet. Maar haar woorden geven hen juist hoop.

Het is een beeld van hoe een melaatse zondaar (o, ik hoop dat het vanmorgen ook bij u zo zal zijn), het is een beeld van hoe een melaatse zondaar plotseling, midden in al de hopeloosheid en uitzichtloosheid van die ongeneeslijke kwaal, woorden kan horen die hoop geven. Woorden als deze woorden: *Kom herwaarts, melaatsen, tot Mij, u die onrein, vermoeid en belast bent. Ik zal u rust geven. Want Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven* (Mattheüs 11:28; Johannes 14:6).

Naäman hoort het Woord uit de mond van dit jonge meisje, hij luistert en neemt het ter harte.

Waarom nemen zovelen van u de boodschap van Gods dienaars dan niet ter harte?

Naäman was een heiden, en hij was melaats, maar hij steekt in luisteren naar de boodschap ver uit boven velen van ons.

Ik wilde bijna zeggen: Naäman, dat bent u... Maar velen van u zijn vele malen erger...!

Naäman luistert, hoewel, hij luistert toch *niet helemaal goed*. Hij hoort de boodschap wel, maar hij legt de boodschap op zijn eigen manier uit.

Dat gaan we zien in ons derde aandachtspunt:

3. De boodschap niet begrepen

Naäman gaat naar de koning en stemt ermee in dat er een brief naar de koning van Israël gestuurd wordt. Kijk maar in vers 5: *Toen zeide de koning van Syrië: Ga heen, kom, en ik zal een brief aan de koning van Israël zenden.*

Dat had dat meisje toch niet gezegd? Ze had toch niet gezegd: ‘och, meneer Naäman, u moet bij de koning van Israël zijn?’ Nee, ze had gezegd: u moet zijn bij de *profeet* van de God van Israël, en dus bij Israëls God Zelf.

Hoeveel mensen vergissen zich niet, net als Naäman? Ze gaan naar het verkeerde adres. Ze zoeken hun heil bij mensen en verwachten het van hen.

Nee, luister, uw kwaal, uw zondekwaal, uw hartkwaal is door geen mensenhand te helen!

En het tweede wat opvalt is dit, er staat in vers 5: *En hij ging heen, en nam in zijn hand tien talenten zilver, en zesduizend sikkelen goude, en tien wisselklederen.*

Had het meisje iets gezegd over *geld*? Dit, wat Naäman allemaal mee gaat nemen, is meer dan een miljoen euro waard!

Deze Naäman, gemeente, is vooral beeld van hoe *zondaars* denken te kunnen komen tot God. Naäman komt in zijn beste kleren, in zijn beste wagen en met heel veel geld om voor zijn genezing te betalen. Zo komen ook zoveel zondaars, ook ontwaakte zondaars tot God, niet gelovend dat zij de prijs van hun ziel, dat rantsoen, aan God in tijd noch eeuwigheid kunnen voldoen (Psalm 49:3, ber.). *De prijs is te hoog!*

U kunt niet betalen met netheid, rechtzinnigheid en vroomheid. U kunt niet betalen met liefde, tranen en gebeden. U kunt niet betalen met vrijmoedig getuigen. *De prijs is te hoog!* Niet de offers die u brengt, niet de tranen die u plengt...

Niets, helemaal niets, ook niet mijn ervaren rechteloosheid of schuldverslagenheid, niets, helemaal niets van mij maakt mij aangenaam voor God en Christus!

Het is wel de weg waardoor de Heere werkt, maar denk niet dat het wisselgeld is, waarmee u iets betalen kunt! Zei de profeet Jesaja niet: kom *zonder geld*, koop *zonder prijs* wijn en melk (Jesaja 55:1)?

Naäman heeft de boodschap van het meisje niet begrepen, en dus komt hij, dodelijk ziek en onrein, met zijn eigen rijkdom, en uiteindelijk wil hij zelf een oplossing zoeken als hij zegt: ik was *mezelf*...

Wat blijkt hier, wat Paulus later zegt: de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn. ‘Genade? Gratis? Natuurlijk niet! Ik zal ervoor betalen!’

De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, ze zijn hem een dwaasheid (1 Korinthe 2:14).

De mens wordt niet, de mens wordt nooit gerechtvaardigd door zijn werken, door iets wat hij zelf inbrengt, maar alleen *door het geloof*. En wil het zover komen, dan moet de mens, dan moet die trotse en hoogmoedige mens eerst diep vernederd worden.

Voordat ik u daar verder over spreek, zingen wij nu eerst uit Psalm 49, het derde vers.

*Hij kan dien prijs der ziele, dat rantsoen,
Aan God in tijd noch eeuwigheid voldoen;
Hij wenst vergeefs hier altoos 't licht te zien,
En, door zijn schat, het naar bederf t' ontvliên.
Hij ziet elk uur der wijzen levensend;
Der dwazen dood blijft hem niet onbekend;
Hij ziet, dat hun in 't sterven niets kan baten,
Maar dat zij 't al aan anderen overlaten.*

Ons vierde aandachtspunt:

4. De boodschap uiteindelijk toch gehoord

Naäman gaat met heel veel geld, met paarden en met zijn wagen naar Samaria. Hij heeft niet goed geluisterd naar het woord van zijn dienstmeisje, die hem niet naar de koning verwees, maar naar de profeet. Maar Naäman doet het op *zijn* manier. Hij gaat naar de koning. Dat is tenminste *op zijn niveau*.

En *van dat niveau* wil de Heere hem afbrengen, anders is er in zijn hart geen plaats voor genezing, anders is er in zijn hart geen plaats voor genade. En dus, wat doet de Heere? Hij *vernedert zijn hoogmoed*.

Goed, hij wordt doorgestuurd naar de profeet. Dat is dan misschien toch de juiste man, maar, zo zegt Naäman in vers 11: *die zal dan zekerlijk uitkomen*. Die zal dan op zijn minst voor mij naar buiten komen.

Maar nee, Elisa komt niet naar buiten. Die stuurt zijn knecht met een boodschap. Want er is geen aanzien des persoons bij God. Het is alsof de Heere tegen Naäman zegt: 'Naäman, je bent voor Mij, voor God, geen hoog bezoek. Hoor, luister naar Mijn Woord.'

De Heere vernedert de hoogmoed van Naäman en (dat is het tweede wat de Heere doet) *Hij keert de verwachtingen van Naäman volledig om*.

Hij zegt in vers 11: 'ik dacht dat de profeet naar buiten zou komen, zou staan en de naam van de HEERE zijn God zou aanroepen, en dat hij zijn hand over de plaats zou strijken, en me zo zou genezen'. Maar nee, dat gebeurt allemaal niet.

We lezen in vers 10: *Toen zond Elisa tot hem een bode, zeggende: Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees zal u wederkomen, en gij zult rein zijn*.

Bah! Dit gaat dwars tegen zijn hoogmoedige bestaan in! Zijn hart barst van verzet. Zoals zoveel harten barsten van irritatie en verzet tegen het Evangelie van vrije genade! 'Naäman, je moet van je wagen afkomen! Kom uit je rijtuig, kom van je troon!'

En: 'Naäman, je moet je wassen in de Jordaan!'

Antwoord? 'Nee!'

De meeste mensen zeggen: 'Nee! dat *kan* ik niet!'

Maar Naäman is eerlijker. Hij zegt eerlijk: 'Nee, dat *wil* ik niet!'

Hij zegt in vers 12: 'onze rivieren, onze manieren zijn vele beter. Ik ga naar huis!'

Zoals zovelen zich boos en geïrriteerd afwenden van het Evangelie van vrije genade. Omdat het hun hoogmoed en trots aanwijst, en ze willen niet buigen. Omdat ze gehoopt hadden op een ander geneesmiddel, maar dat kregen ze niet.

Ze kregen slechts één boodschap: Uw kwaal is dodelijk, uw vijandschap is gruwelijk. U kunt alleen maar gewassen worden in de Jordaan, in het bloed van de Heere Jezus Christus! En alles wat u zelf meegenomen hebt, kan de prullenbak in! Uw vroomheid, uw rechtzinnigheid, uw tranen, uw liefde, uw vrijmoedig getuigen, uw geld, uw..., het is als betaalmiddel allemaal waardeloos. En dus kan het allemaal bij het restafval in de kliko! U moet gewassen worden in de Fontein die geopend is tegen de zonde en tegen de onreinheid (Zacharia 13:1).

En dus: *kom van uw wagen af, en was u in de Jordaan!*

Naäman moet leren (en dat *wil* hij niet, totdat de Heere Zelf zijn verzet breekt), hij moet leren, dat hij voor de Heere geen hoog en voornaam man is, maar een onreine zondaar. Hij moet leren dat hij zijn eigen ideeën moet afstaan, dat hij zijn eigen vooroordelen moet loslaten. Hij moet leren dat hij moet worden als een kind, zoals dat dienstmeisje bij hem thuis in Syrië, zoals de Heere Jezus zei in Mattheüs 18: *Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan* (Mattheüs 18:3).

Wij prediken Christus, de enige Hogepriester die in staat en bereid is om uw dodelijke kwaal te genezen. Wij prediken Christus, de Gekruisigde. Maar Hij is voor de godsdienstige mensen *een ergernis* (u stoot zich, u ergert zich aan het Woord), Hij is voor de Grieken *een dwaasheid* (u vindt het belachelijk, net zo belachelijk als Naäman het vond om zich in de Jordaan te wassen).

Maar er is maar één weg, lieve mensen, om behouden te worden.

Door *niets* van u! Niet door uw werken, niet met uw geld, niet door mooie praatjes, niet met uw vrijmoedig getuigenis. Er is maar één weg: als een verloren zondaar buigen en u laten wassen en gewassen worden in het bloed van Jezus Christus, de Gekruisigde. Door Zijn bloed, waar het water van de Jordaan, waar het water van de Heilige Doop heenwijst.

Door de Jordaan ging het volk in, in het land Kanaän.

Door de Jordaan wordt Naäman straks genezen.

Door de Jordaan door de rivier van het levende water, door het bloed van Jezus Christus alleen, kunt u gered worden. En zo niet, als u dat niet wilt, dan gaat u zonder twijfel, zeker verloren.

Maar, zo velen van u geldt, wat van Naäman ook geldt: hij *wil* niet, u *wilt* niet.

En ik weet hoe dat is, ik weet hoe dat voelt. Want ook mijn hart was vol van vijandschap en verzet. Ik *wilde* niet, en u wilt ook niet tot het levende water, tot Christus komen, opdat u leven zou hebben en genezing van uw dodelijke kwaal.

Naäman zegt: ‘zo wil ik niet genezen worden. Ik ben er klaar mee. Ik ga naar huis!’

En misschien zegt u dat ook wel. Dit wilt u niet. Hier haakt u af: Laat me naar huis gaan.

Terwijl ik niet weet of u hier nog ooit terug zal komen. Laat me daarom zijn als een van de knechten van Naäman, zoals we lezen in vers 13: *Toen traden zijn knechten toe, en spraken tot hem, en zeiden: Mijn vader, zo die profeet tot u een grote zaak gesproken had, zou u ze niet gedaan hebben? Hoeveel te meer, naardien hij tot u gezegd heeft: Was u, en u zult rein zijn?*

Als u iets heel moeilijks had moeten doen, als u heel veel geld had moeten betalen..., dan had u het gedaan.

Als de zaligheid van uw ziel, de genezing van uw hart, u €25.000 zou kosten, u zou ervoor tekenen. En als u het niet had, dan zou u een hypotheek op uw huis nemen, u zou een crowdfunding-actie organiseren, maar hoe dan ook, u zou betalen!

En nu kost het u *niets!* Ga niet weg!

Maar ga naar die geopende bloedfontein, die er geopend is voor de zonden van het huis van Jakob en van de inwoners van Jeruzalem.

Zie door het water van de Jordaan heen, naar de overvloedige fontein die er geopend is door het werk en door de betaling van de Heere Jezus Christus.

Laat uw weerstand toch breken. Kom af van uw wagen. Kom naar beneden van die trots. En laat u dopen in de Jordaan.

Al waren uw zonden als scharlaken (en dat zijn ze!), zij zullen wit worden als wol. Al was uw ziel melaats (en dat is hij!), hij zal rein zijn en genezen.

Ik nodig u van harte, denkend aan het water van de Jordaan, denkend aan het teken van het water van de Heilige Doop, ik nodig u van harte tot de enige Bron van levend water: Jezus Christus.

Niemand van u is te vies, niemand is te ziek, te onrein, te vijandig of te slecht.

Kom, voordat het te laat is.

Als u het water des levens veracht, dan is er niets meer. Ander water is er niet. Een ander middel is er niet: alleen het bloed van het Lam. Als u de enige Hogepriester veracht en vertrapt (*of omdat u denkt dat uw kwaal zo erg niet is, of omdat u denkt dat u het zelf beter kunt*), als u de enige Hogepriester veracht en vertrapt, dan blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonde, *maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden* (Hebreeën 10:26-27).

Daarom, kom! Weeg geen geld uit, maar kom, als een arme zondaar en laat u wassen, en drink van het water des levens om niet.

Miljoenen mensen zijn verloren gegaan en gaan verloren, niet omdat er geen geneesmiddel was voor hun dodelijke kwaal, maar omdat ze niet wilden gewassen worden.

U wilt niet van de wagen van uw hoogmoed afkomen. U wilt u niet laten wassen in die stroom van dat verachte bloed van Jezus Christus. Het is uw een ergernis, u stoot u eraan. Het is uw een dwaasheid, u vindt het belachelijk.

O, hoe dodelijk is uw kwaal. O, hoe ellendig is uw toestand!

Maar... God! Het is uiteindelijk toch de overwinning van Gods genade, die deze man in zijn wagen breekt. En dus, Gode zij dank, staat er uiteindelijk toch in vers 14: *Zo klom hij*

af, en doopte zich in de Jordaan zevenmaal, naar het woord van den man Gods; en zijn vlees kwam weder, gelijk het vlees van een kleinen jongen; en hij werd rein.

Hij bukt, hij buigt, hij breekt...

Niet door eigen wil of eigen keuze. Het is de alles overwinnende kracht van Gods genade, het is het werk van de Heilige Geest die zijn hart uiteindelijk breekt, en die hem uiteindelijk toch laat bukken en buigen.

Ons hoogmoedige hart *wil* niet buigen, totdat (*om* het buigen, het veel diepere buigen van Hem die niet hoefde buigen, maar wel wilde buigen) totdat het, als de Heere werkt, uiteindelijk toch buigt. Want als God ons gaat buigen, dan kan niemand dat tegenstaan.

De Heere maakt zijn Woord waar. Hij wordt genezen, *naar* (dat wil zeggen: overeenkomstig) *het Woord des Heeren*.

En zo zegt de Heere, dit *is* Zijn Woord (of u het horen wilt of niet, maar ik bid u: hoor, luister! Want dit is de enige weg om zalig te worden): *Het bloed van Jezus Christus, Gods zoon, reinigt (echt) van alle zonden* (1 Johannes 1:7).

Zo u dan de stem van Elisa, zo u dan het woord des Heeren hoort...

Zo u de wijzende vinger van het dienstmeisje van Naäman, zo u de wijzende vinger van Elisa ziet, gelooft Zijn heil- en troostrijk woord. Verhard u niet, maar laat uw zonden afwassen.

En geeft, net als Naäman (zoals staat in vers 15), Gode eer!

Gemeente, wat is hierop uw antwoord? Uw antwoord is bekend. Het is van tweeën één. Het is *of* buigen van schaamte. Kom af van uw wagen, en laat u dopen! Buig, buk, breek! *Of* het is (en daar zit geen millimeter tussen) barsten van verzet.

Want zo zegt de Heere: *En er waren vele melaatsen in Israël, ten tijde van de profeet Elisa; en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman, de Syriër.*

En zij (zo schrijft Lukas) *werden allen in de synagoge met toorn vervuld, als zij dit hoorden* (Lukas 4:27-28).

Amen.

Slotzang Psalm 68:7:

Gelijk een duif, door 't zilverwit,
En 't goud, dat op haar veed'ren zit,
Bij 't licht der zonnestrallen
Ver boven and're voog'len pronkt,
Zult gij, door 't Godd'lijk oog belonkt,
Weer met uw schoonheid pralen.
Wanneer Gods onweerstaanb're hand
De vorsten uit het ganse land
Verstrooid had en verdreven,
Ontving zijn erfdeel eed'ler schoon,
Dan sneeuw, hoe wit zij zich vertoon',
Aan Salmon ooit kon geven.